

नतुक्रमात् । लक्ष्मीये मध्यकोष्ठे स्वरयुग्मक्रमास्त्रिखेत् ।
 इत्युक्तम् । प्राणदूतीनां नवकं २२पटले तल्लोक्तं दृश्यम् ।
 नवकारिका स्त्री नवं करोति ल-एषुब् । नवोढायां
 स्त्रियां शब्दमा० कर्म० । शून्यतायां कारिकायां च ।
 कारिका क्रिया कर्म० । शून्यतये च ।
 नवकालिका स्त्री नवकं नूतनमवति यच्च-भूषणे णुब् ।
 नवीने हारा० अभिधानात् स्त्रीत्वम् ।

नवग्रह पु० कर्म० संज्ञात्वात् न द्विगुः । “सर्वचन्द्रो मङ्गलश्च
 बुधश्चापि दृश्यन्ति । शुक्रः शनैश्चरो राहुः केतवश्च
 नव ग्रहा” इत्युक्तेषु नवग्रहेषु खगोलशब्दे तत्काला-
 दिमानसुक्तं तद्व्यादिमानमलोच्यते ।

रवेः “बोजनानां सहस्राणि भास्करस्य रथो नव । रीमा-
 दण्डस्तथैवास्य द्विगुणो हनिमत्तमः ।। सार्धं कोटिस्तथा
 सप्त नियुतान्यधिकानि वै । योजनानान्तु तस्यावचक्रं
 यत् प्रतिष्ठितम् । चत्वारिंशत् सहस्राणि द्वितीयोऽष्टौ
 व्यवस्थितः । पञ्चान्यानि तु सार्धानि स्युन्दनस्य महा-
 मते !। अक्षप्रमाणसुभयोः प्रमाणं तद्युगार्द्धयोः ।
 सुलोऽयस्तद्युगार्द्धेन सुवाधारो रथस्य वै । द्वितीयेऽप्ये
 त तत्तत्कं संस्थितं मानवाच्ये । हयाश्च सप्त स्युन्दांसि
 तेषां नामानि मे शृणु । गायत्री च दृश्यत्यष्टिमज्जती
 त्रिदुर्गे च । अतुष्टुपृष्णक्तिरित्युक्तास्युन्दांसि हरयो
 रवेः । स रथोऽपिष्ठितो देवैरादित्यैर्कर्षिभिस्तथा ।
 गन्धर्वैरपस्वरोभिश्च ग्रामणीसर्पराक्षसैः । सुवन्ति
 हनयः सूर्यं गन्धर्वैर्गीयते पुरः । नृत्यन्त्योऽपस्वरो
 यान्ति सूर्यं स्यात्तु निशाचराः । वहन्ति पद्मगाः यचैः
 क्रियतेऽभीषुसंप्रहः । बाह्विस्त्यास्तथैवैर्न परिवार्य
 समासते । सोऽयं सप्तगणः सूर्यमण्डले हनिमत्तमः ।
 हिमोष्णवारिहटीनां हेतुत्वं सप्तपागतः” ।

चन्द्रोः “रथस्त्रिचक्रः सोमस्य कुन्दाभास्तस्य वाजिनः ।
 वामदक्षिणतो युक्ताः दय तेन चरत्यथो” ।

बुधस्य “वाय्वग्निद्रव्यसम्भूतो रथचन्द्रस्तस्य च । पिशङ्गै-
 स्तुरगैर्युक्तः सोऽष्टाभिर्वायुवेगभिः । सततः स्यात्तु-
 कर्षो युक्तोऽभूषणैर्हयैः” ।

शुक्रस्य “सोपासद्वपताकस्तु शुक्रस्यापि रथो महान् ।
 व्यष्टाश्च काञ्चनः श्रीमान्” । [वज्रसम्भवेः] ।

कुजस्य “भौमस्यापि रथो महान् । पञ्चरागाक्षरैरथैः संयुक्तो
 युरोः “व्यष्टाभिः काञ्चनभिर्भौजिभिः काञ्चने रथे । तिष्ठ-
 खरति नै वर्षं राशौ राशौ दृश्यन्ति” ।

शनेः “व्याकाशसम्भवैरथैः शवलैः स्युन्दनं युतम् । समादृष्टा
 शनैर्याति मन्दगामी शनैश्चरः” ।

राहोः “अर्धानिस्तुरगाद्यष्टौ भङ्गाभा पूषरं रथम् । सङ्ग-
 युक्तास्तु मैत्रेय ! वहन्त्वविरतं वदा । आदित्यमिति सोमाश्च
 राहुः सोमं गच्छति पर्वतम् । आदित्यमेति सोमाश्च
 पुनः सौरेषु पर्वतम्” ।

केतोः “तथा केतुरथस्याशा अष्टौ ते यातरं ह्रस्वः । पञ्चान-
 धूमवर्षाभा वायारयनिभास्तथाः । एते मया प्रह्लाषणं
 वै तवाख्याता रथा नव” शिष्यपु० ।

सुशुतोक्ते नवविधे स्कन्दाद्यभिधे शनवग्रहभेदे ग्रह-
 शब्दे २७४५ पु० दृश्यम् । तेषामुत्पत्त्यादिकं उत्तर-
 वन्ते तल्लोक्तं यथा

“अथतो प्रहोत्पत्तिमध्यायं व्याख्यास्यामः । नव
 स्कन्दादयः प्रोक्ता अजानां च इमे ग्रहाः । श्रीमन्तो
 दिव्यवपुषो नारीपुरुषविग्रहाः । एते ग्रहस्य रक्षणं
 कृत्तिकोमग्निश्रुतिभिः । सृष्टाः ऋतवस्यस्य रक्षित-
 स्त्वात्मतेजसा । स्त्रीविग्रहा ग्रहा ये तु नागरूपा
 मवेरिताः । गङ्गोमातृकानांश्च ते भागा राजसा
 मताः । नैगमेयस्तु पार्वत्या सृष्टो मेघाननो ग्रहः ।
 कुमारधारी देवस्य ग्रहस्यात्मसमः सखा । स्कन्दाप-
 ञ्जारसंघो यः सोऽग्निनागिनसमयुतिः । स च स्कन्द-
 सखो नाम विशाख इति चोच्यते । स्कन्दः सृष्टो भग-
 वता देवेन त्रिपुरारिणा । विभक्तिं चापरां संज्ञां
 कुमार इति स ग्रहः । बाललीलाधरो योऽयं देवो
 इन्द्राग्निसम्भूतः । मिथ्याचारेषु भगवान् स्वयं नैव
 प्रवर्त्तते । कुमारः स्कन्दसामान्यादत्त केचिदप्युच्यते ।
 गङ्गालील्यविज्ञानां ब्रुवते देहविनष्टाः । ततो
 भगवति स्कन्दे सुरसेनापतो कृते । उपतस्तुपंहाः सर्वे
 दीप्तशक्तिधरं ग्रहम् । अक्षुः प्राञ्जल्यश्चैनं इति नः
 संविधस्तु वै । तेषामर्थे ततः स्कन्दः शिवं देवमचो-
 दयत् । ततो प्रहंस्तातुवाप भगवान् भगनेतद्धत् ।
 तिर्यग्ग्योनिं मानुषञ्च देवञ्च क्षितयं जगत् । परस्म-
 रोपकारेण वर्त्तते धार्यतेऽपि च । देवा मनुष्यान्
 प्रीणन्ति तैर्यग्योर्भोक्तव्यं च । वर्त्तमानैर्यथाकारं
 शीतवर्षेणमादतेः । इच्छाञ्जलिनमस्कारजपहोमव्रता-
 दिभिः । नराः सम्यक् प्रयुक्तैश्च प्रीणन्ति त्रिदिनेश्वरान् ।
 भागधेयं विभक्तञ्च श्रेयं किञ्चिच्च विद्यते । तद्युष्माकं
 शुभा इति त्रिविधं भविष्यति । कुलेषु येषु नेच्यन्तो